

In medias medias res

7. juni 2019 af [Morten Tjalve](#)

0

EGENE 1955

9999999

Forfatter og tegner: Willy Nielsen

Forlag: Forlaget Fabel

Form: 108 sider, softcover og farver.

Vejl. pris: 149 kr.

Udgivelsesår: 2019

Udgivelsesland: Danmark

Willy Nielsens eventyrserie *Egene* forsøger at være et dansk bud på Hal Fosters klassiker om Prins Valiant. Men det er svært, når forbilledet hører til de ypperste i både tekst og tegninger, ligesom forlaget ikke gør noget for at hjælpe den forvirrede læser på vej.

Det er et almindeligt greb fra litteraturen at starte en tekst midt i en handling, også kaldet *in medias res*. Derfra må læseren så famle sig vej og finde ud af, hvad der er hoved og hale i historien. *Egene 1955* af Willy Nielsen fra Forlaget Fabel tager dog begrebet til nye højder. Her kastes man som læser ikke alene ind midt i en fortsat historie, fordi der er tale om de 52 ugestriber fra året 1955. Man kastes også ind i en serie helt uden introduktion til hverken det ene eller det andet. Intet handlingsresume, intet persongalleri, intet om seriens historie eller ophavsmand, intet om udgivelsesplanen for resten af *Egene*. Det kan der muligvis være mange gode grunde til, men professionelt virker det i hvert fald ikke.

GRIMM

Forlaget Fabel

Så hvem er Adbil, Bue og Eg, der alle nævnes på den første side? Hvorfor er de ombord på et skib? Og hvorfor har Eg rester af Abdils skæg i sin hånd? Der går et stykke tid, før man som læser finder hoved og hale i, at hovedpersonen er den blonde Eg, der er på vej hjem ad søvejen. Hvor "hjem" er, afsløres som sådan ikke i løbet af historien, men mon ikke Danmark er et godt bud? Som en anden Odysseus skal Eg dog først igennem en del forhindringer, før det måske lykkes på et senere tidspunkt, end dette bind afslører. Fra hvad der ligner mellemøstlige lande trækkes man stille og roligt op mod det kolde nord. Hele tiden støder nye udfordringer til i kraft af de lande og byer, som skibet passerer. Og faktisk kan man godt blive lidt i tvivl om, hvorvidt Eg og co. egentlig er sympatiske, da de selv lystigt plyndrer i de byer, som de passerer. De fremmede miljøer og konflikter som perler på en snor har utvivlsomt været en attraktion tilbage i 1950'erne, men savner noget dybde her på mere end 60 års afstand.

Teksten leveres af en alvidende 3. persons fortæller, der i en formel og højtidelig sprog tone beskriver handlingen i tekstblokke nedenunder billederne. Der gengives kun ganske få replikker, ligesom fortælleren kun sjældent gengiver personernes tanker. Så det bliver i stedet en adfærds- og handlingsbeskrivende gennemgang suppleret med enkelte replikker, der mest af alt leder tanken hen på islandske sagaer med formuleringer som: "Ilde vil det gå hans ry, om ej han handler" eller "Ilde mig huer, hvad mit øre hører". Så som læser, skal man indstille sig på at dykke ned i en tidslomme, fra dengang *Egene* blev trykt i *Skipper Skræk* bladet, hvor serien gik fra 1948 til 1961.

Den er trykt med en ugestribe på dobbeltsider i tilnærmelsesvis liggende A4-størrelse, typisk med 4 ruder per side. Trykqualiteten er bestemt varierende, givetvis på grund af forlægget, hvor de originale sider næppe har været til rådighed. Det kan man godt leve med, men det er en til tider lidt ulden gengivelse. Både på forlagets hjemmeside og på Comicwiki trækkes der paralleller mellem *Egene* og Hal Fosters *Prins Valiant*. Det er let at se hvorfor. Teksten står under billedet, tidsmæssigt ligner det lidt af den samme periode og der er eventyr og slåskampe rundt omkring i verden, hvor helten nu end befinder sig. Willy Nielsens streg er også elegant, uden på nogen måde at være i nærheden af Hal Fosters mesterklasse, men mindre kan bestemt også gøre det. Nielsen har en fin og klassisk naturalistisk streg, selv om den med moderne øjne også virker lidt kedelig og monoton. Til gengæld mangler Nielsen som tekstforfatter den lune humor, der løber som en rød tråd hos Foster, ligesom *Prins Valiant* ganske enkelt rummer langt flere relevante temaer som fx familieliv vs. arbejdsliv og væsentligt mere dragende plottwists. På den parameter falder *Egene* så tungt til jorden som et fældet egetræ.

Af mangel på billedmateriale fra “Egene 1955” er ovenstående billede ikke fra den aktuelle udgivelse, men dog fra serien.

Hvis Forlaget Fabel kommer i mål med den samlede udgave af *Egene*, vil det muligvis ændre noget på opfattelsen af serien, at man har mulighed for at læse den i kronologisk rækkefølge fra start til slut. Foreløbig er 1953-1955 udkommet, mens de første fem år først vil følge på et senere tidspunkt. Men her og nu, og udelukkende bedømt på *Egene 1955*, så er der tale om en meget lidt tilfredsstillende udgave uden hverken begyndelse eller slutning, men heller ikke med nok kød på historien til for alvor at være interessant. Men med tanke på hvor mange ældre fransk-belgiske tegneserier, der (gen)udgives på dansk for øjeblikket, så er det et sympatisk træk også at gøre den danske tegneseriehistorie tilgængelig.